Posljednja večera (Palma ml.). U Baškoj se nalazi Zavičajni muzej. U okolici su romaničke crkvice (Sv. Duh, Sv. Marko, Sv. Eufemija, Sv. Juraj) i Sv. Mihovil s kvadratičnim gotičkim svetištem koje je 1506. dogradio pop B. Papić (glag. natpis). Rezbareni oltarni triptih iz te crkve (majstor Paolo Campsa, 1514) izložen je u župnoj crkvi. U Sv. Mariji na Gorici su slike C. Medovića. U Jurandvoru, nad ostacima ant. ladanjske vile s tragovima ranobiz. crkve iz VI. st., nalaze se ruševine glag. opatije s ranoromaničkom crkvom Sv. Lucije (oko 1100), u kojoj se nalazila → Baščanska ploča.

LIT.: M. Bolonić i I. Žic-Rokov, Otok Krk kroz vjekove, Zagreb 1977. — Horvat — Matejčić — Prijatelj, Barok

BAŠKA VODA, selo JZ od Makarske; naseljeno već u antici. Na uzvisini *Gradina* su tragovi naselja i kasnoant. biz. utvrde, možda Bistona. Na J strani uzvisine očuvan je dio obrambenoga bedema, a sa S strane potječe nekoliko stela iz II—IV. st. (Arheološki muzej u Splitu).

Kasnobarokna crkvica Sv. Lovre nastala je najvjerojatnije na ant. lokalitetu. Župna crkva Sv. Nikole sagrađena je poč. XX. st.; 1991. prigrađen joj je zvonik i župni dvor po projektu A. Rožića. U crkvi su vitraji J. Botterija-Dinija i slikane postaje Križnoga puta J. Biffela iz 1989.

BATINA, mjesto u SI Baranji. Na brdu Gradac otkriven je kontinuitet naselja od srednjega brončanog do ranoga željeznog doba, a na podnožju Banske kose pretpov. i ant. nalazi. Vojnički pečati na opekama, nađeni na položaju rim. kaštela Ad Militare, ukazuju na to da je rim. logor ovdje mogao postojati već krajem I. st. Otkriveni su i temelji 1,80 m debela i 15 m duga zida od netesana kamena te ulomaka opeka i crepova. — Na obali Dunava podignuta je 1756. barokna kapelica s kipom zaštitnika Ivana Nepomuka.

LIT.: *J. Klemenc*, Limes u Donjoj Panoniji, u djelu: Limes u Jugoslaviji, I, Beograd 1961. — *D. Pinterović*, Limesstudien in der Baranja und in Slawonien, Archaeologia Jugoslavica (Beograd), 1968. — *M. Bulat*, Topografska istraživanja Limesa u Slavoniji i Baranji, Osječki zbornik, 1969, 12.

D. Pi.

BATISTELLA, Simeone, graditelj (Rovinj, sred. XVIII. st. — 1800). Gradio baroknu crkvicu Gospe od zdravlja u Rovinju (1779), surađivao na gradnji crkve Sv. Eufemije; gradio velike gradske vodospreme u Piranu (1776) i Vižinadi (1782).

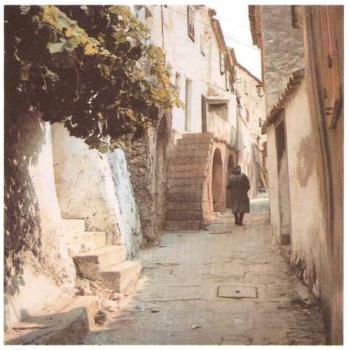
LIT.: G. Radossi i A. Pauletic, Le chiese di Rovigno e del suo territorio. Atti Centro di ricerche storiche, 1979 – 80, 10, str. 345.

BATONI, Toni, naivni slikar (Zagreb, 7. I. 1935). Pravo ime mu je Toni Bahunek. Završio školu za pismoslikara-dekoratera i likovni tečaj u Školi za primijenjenu umjetnost. Slika idilične scene iz rodnoga grada spajajući realno i fantastično (*Jutro u parku, Maksimirske šume*). Prvi put izlaže 1952, samostalno od 1970. u Zagrebu i Vancouveru.

LIT.: J. Baldani, Toni Batoni (katalog), Zagreb 1985.

BATOVIĆ, Šime, arheolog (Vrsi, 7. VII. 1927). Studirao na Filozofskom fakultetu u Zagrebu (1949—53). Od 1953. kustos, a 1966—78. direktor Arheološkoga muzeja u Zadru. Doktorirao 1964. Od 1966. profesor prapovijesne arheologije i muzeologije na Filozofskom fakultetu u Zadru. Vodio arheol. istraživanja na nizu prapov. nalazišta u sjev. Dalmaciji (Smilčić, Nin, Radovin, Zadar, Bribir, Vrsi) i objavljivao radove, osobito iz neolitika i željeznog doba. Bio urednik časopisa »Diadora« i autor niza arheol. izložaba.

BIBL.: Prethistorijski mačevi u Arheološkom muzeju u Zadru, VjAHD, 1953, 55; Neolitski tragovi u sjevernoj Dalmaciji, Radovi HIJZ, 1955, 2; Arheološka iskapanja u Ninu, Ljetopis JAZU, 1959, 63; Iz ranog željeznog doba Liburnije, Diadora, 1960, 1; Prapovijesna keramika u sjevernoj Dalmaciji, 5000 godina keramike iz zadarskih muzeja (katalog), Zadar 1962; Razvoj istraživanja prapovijesti u Dalmaciji, Radovi IPU, 1963, 3; Neolitsko nalazište Smilčić, Radovi HIJZ, 1963, 10; Prvi paleolitski nalazi u sjevernoj Dalmaciji, Diadora, 1965, 3: Rad Arheološkog muzeja u Zadru od 1960 do 1964, ibid.; Bibliografija mlađeg kamenog doba u Dalmaciji, ibid.; Stariji neolit u Dalmaciji, Zadar 1966; Rad Arheološkog muzeja u Zadru u 1965. i 1966. godini, Diadora, 1968, 4; Novija istraživanja prapovijesnog Zadra, Radovi HIJZ, 1968, 15; Nin u prapovijesno doba (Povijest grada Nina), Radovi HIJZ, 1969, 16-17; Odnosi Dalmacije i Grčke u neolitu, Radovi OPU, 1969, 6; Rad Arheološkog muzeja u Zadru od 1967. do 1969. godine, Diadora, 1970, 5; Rad Arheološkog muzeja u Zadru od 1970. do 1972. godine, ibid., 1973, 6; Nin e l'Italia meridionale nell' età del ferro, Archivio storico pugliese (Bari), 1973, 3-4; Pregled željeznog doba na istočnoj jadranskoj obali, VjAHD, 1973, 68; Prapovijesni ostaci na zadarskom otočju, Zadarsko otočje (zbornik), Zadar 1974; Caractéristiques des agglomérations fortifiées dans la région des Liburniens, Godišnjak Centra za balkanološka ispitivanja (Sarajevo), 1977, 13; Uvod u željezno doba na našem primorju, Radovi IPU, 1979, 18; Praistorija jugoslavenskih zemalja, II (jadranska zona), Sarajevo 1979; Nakit u prapovijesti sjeverne Dalmacije, Zadar 1981. Istarska kultura željeznog doba, Radovi. Filozofski fakultet - Zadar 1986-87, 26; Benkovački kraj u prapovijesti, ibid., 1989. – 90, 29; Istraživanje prapovijesti sjeverne Dalmacije od 1984. do 1988. Diadora 1989, 11.

BAŠK/

BATTARA, zadarska obitelj tiskara i nakladnika. Radili su za potrebe Dalmatinske vlade te je njihovo poduzeće nosilo naziv Vladine tiskare; u najplodnijemu razdoblju (1831–73) zvala se »Tiskarom braće Battara«.

Antonio Luigi (Zadar, 20. VI. 1768 — 14. V. 1817). God. 1803. kupio je u Zadru tiskaru D. Fracasse. Prvi je u Hrvatskoj počeo izdavati almanahe (»Lunario di Zara«, 1804; »Lunario Zaratino«, 1817). Izdavao je nekoliko prigodnih periodičnih publikacija, a potom novine »Kraljski Dalmatin« (1806 — 10). God. 1806. tiskao je knjigu A. Kanižlića *Bogoljubnost molitvena*. Poslije njegove smrti tiskaru vodi njegova supruga Marina (Zadar, 1769 — 18. V. 1859) koja je 1831. posao prepustila svojim sinovima.

Pietro (Zadar, 20. IX. 1804 — 15. VII. 1873) i Francesco Napoleone (Zadar, 13. VI. 1809 — 6. XII. 1873) zajednički vode tiskaru. Tiskaju mnoga vrijedna djela na hrvatskomu i talijanskomu jeziku. God. 1838. nabavili su ćirilička slova i preuzimaju tiskanje almanaha »Ljubitelj prosvješčenija« koji je izdavao B. Petranović. Izdali su: Hektorovićevo *Ribanje i ribarsko prigovaranje* (1846), Kačićevu *Korabljicu pisma svetoga* (1857), a najveća im je zasluga pokretanje i tiskanje »Zore dalmatinske« (1844—49), prvoga književnog časopisa na hrv. jeziku u Dalmaciji. Njihova je tiskara raspolagala raznim ukrasima i ukrasnim pismom te se tiskopisnom opremom ističu »Ljubitelj prosvješčenija«, »Zora dalmatinska« i djelo F. Carrare *La Dalmazia deseritta* sa 48 litografija u boji dalmatinskih narodnih nošnji.

LIT.: V. Maštrović, Prvi zadarski periodik poslije »Kraljskog Dalmatina«, Vjesnik bibliotekara Hrvatske, 1972, 1—2. — M. Dešpalj, Zadarski tiskar Antonio Luigi Battara, ibid., 1972, 3—4. — P. Galić, Povijest zadarskih tiskara, Zagreb 1979, str. 21—38. P. Gal.

BATTISTA DA ZAGABRIA → IVAN ZAGREPČANIN

BATUŠIĆ, Slavko, književnik i povjesničar umjetnosti (Novska, 2. VI. 1902 – Zagreb, 25. IV. 1979). Povijest umjetnosti studirao u Zagrebu (1921 – 25), a potom na Sorbonni i École du Louvre (1925 – 26) u Parizu. Doktorirao 1927. u Zagrebu (Problem treće dimenzije u slikarstvu). God. 1921-41. tajnik, redatelj i dramaturg HNK u Zagrebu, potom radi u Sveučilišnoj knjižnici (1941-45). God. 1945-66. vodi Arhiv i muzej HNK, a potom Odsjek teatrologije Zavoda za književnost i teatrologiju JAZU. Istodobno predaje povijest kazališta u Glumačkoj školi HNK (1939-41) i na Akademiji za kazališnu umjetnost (1945-72). Suradnik Leksikografskoga zavoda i glavni urednik Enciklopedije likovnih umjetnosti te Bibliografije rasprava i članaka likovnih umjetnosti (XII). Od 1969. izvanredni član JAZU. Svojim tekstovima iz povijesti hrv. kazališta stvorio je temelje njegova znanstvenog proučavanja. Prevodio, pisao pjesme, novele, romane i putopise u kojima se osvrće na prošle i suvremene umj. pojave. Držao predavanja iz povijesti umjetnosti, pisao predgovore, likovne kritike i prikaze u listovima i časopisima (»Jutarnji list«, »Nova Evropa«,